

Wierzą w siebie zakochani – Irena Jarocka

Jedno niebo niosą nad głowami
Jeden słońca dzban
O tym samym mówią godzinami myślą półmrok bram
Uczą się swoich rąk spojrzeń myśli słów
Mają swój własny kąt w ciepłym domu snu
Wierzą w siebie zakochani
Wspólny jest ich świat
Żyją jeszcze marzeniami swych dwudziestu lat
Widzą błękit w szarym oknie
Biegną miastem w pełnię łąk
Gdy mijają ich przechodnie są daleko stąd
Widzą błękit w szarym oknie
Biegną miastem w pełnię łąk
Gdy mijają ich przechodnie są daleko stąd
Jeden pejzaż dzielą między siebie
jeden godzin rytm
Co dzień w oczy patrzą sobie śmieiej
Gdy nie widzi nikt
Póki dzień chwilą jest migotaniem barw
Znaleźć chcą własną treść
zwykłych ludzkich spraw
Wierzą w siebie zakochani
Wspólny jest ich świat
Żyją jeszcze marzeniami swych dwudziestu lat
Zamiast listów piszą wiersze
Wróżą z wosku gubią dni
I szalone niosą serce klucz do własnych drzwi
Zamiast listów piszą wiersze
Wróżą z wosku gubią dni
I szalone niosą serce klucz do własnych drzwi

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych